

Obrázek z galantní doby

Miroslav Donutil

Když vyjdete z městečka za hlasem spinetu,
najdete zámeček a za ním les
po vetché fasádě břečťan se vine tu,
na jaře voní tu bez

A v patře je růžový hudební sál,
paní baronka se synem denně tu bývá
dřív nebožtík baron tu na flétnu hrál,
teď už z obrazu jenom se dívá

Hrá na spinet, baronka na housle vrže tu,
syn, který nadání nepotatil
má radši plátno a štětce a paletu,
a rád by v Benátkách žil

Ach synku s tím smyčcem jen lehounce tak,
koukej tatka se z obrazu na tebe mračí
ach to jenom oblohou přelétl mrak,
bůh ví proč je mi celý den k pláči

Je večer a baronka na loži vzpomíná,
jak jiné bývalo panství zdejší
parfózní hony a po honech hostina,
život byl veselejší

A v zimě se pořádál domácí bál,
hosté na saních přijeli z okolních panství
až do rána tancem se otřásal sál,
a teď člověk tu v posteli sám spí

Co hostů tu bývalo mnohdy i delší čas,
třeba ten malíř, co přišel až z Vlach
a ty ses pro něho do naha vysvlékla,
vůbec jsi neměla strach

Prý malovat bohyni byl jeho sen,
pana barona potěší takový dárek
že málo je na světě tak božských žen,
přidal v pozadí andílků párek

Ach byla to doba tak sladká a galantní,
škoda, že přišel pak rozumu čas
staly se třeba i příhody frapantní,
na ty už zapomělas

Už spí paní baronka, její však syn,
ve svém pokoji na zítra barvy si míchá
a přemýšlí kam světlo a kam dát stín,
a že malba je hudba jen tichá

Ach synku s tím štětcem tak lehounce jen,
vidíš bohyni z obrazu, jak se jen vznáší
jak malířem vysněný barevný sen,
jdi spát, půlnoc se na zámek snáší

Jdi spát, synku, půlnoc se na zámek snáší
Jdi spát